

Predkládaná práce se zabývá segmentální slabikou standardní cínštiny putonghua (kodifikovaná varieta cínštiny v CLR). Nechává stranou tónovou složku slabiky. Práce zkoumá všechna hlavní témata fonologického a fonetického popisu izolované cínské segmentální slabiky, resp. způsoby, kterými jsou analyzována v široké literatuře – jak cínské, tak i západní provenienci. K problému přistupujeme z hlediska výuky cínštiny jako druhého jazyka, kde zvládnutí inventáře slabik (cca 400 segmentálních, 1300 tónických slabik) představuje základní krok při studiu výslovnosti. Nedostatečné zvládnutí výslovnosti izolovaných slabik nevyhnutelně poškozuje budoucí úroveň celkové kompetence studenta v mluveném jazykovém projevu. Dané téma proto pokládáme za velmi důležité. Protože latinizační systém pinyin, který byl vyvinut v CLR (oficiálně schválen 1958), je dosud zjevně jedinou prakticky použitelnou fonologickouází pro pedagogické účely, tato práce nemá v úmyslu prosadit vlastní fonologickou interpretaci struktury cínské slabiky (ač i takové námety předložíme). Poté, co provedeme široké srovnání existujících analýz a jejich pro a proti, budeme se snažit vybrat taková řešení, která jsou nejvýhodnější pro účely praktické výuky výslovnosti. Spolu s tím, že přijímáme pinyin jako fonologický základ, budeme se primlouvat za tradiční pojetí struktury cínské slabiky ztělesněné v tzv. modelu Initial – Final (který stojí proti modelu Onset – Rime, jenž vtěluje mediálu do přetury a jejíž přijímá mnoho současných fonologů). Ukážeme výhody tradičního modelu slabiky pro výuku. Na rozdíl od většiny všech analýz zvukové stavby cínštiny (ať už cínšských, nebo západních) trváme na nezbytnosti přijmout jako východisko výkladu objasnění hierarchické struktury slabiky a jejích komponentů. Dále: výrazně doporučujeme, aby byl prvotní důraz položen na tradiční komponenty slabiky iniciála – mediála – centrála – terminála, které jsou definované svojí funkcí ve struktuře slabiky, a nikoli na inventáře samohláskových a souhláskových fonémů. Druhý z přístupů vede ke vnímání cínské slabiky jako lineární sekvence segmentů upřádané podle určitých fonotaktických pravidel, což je představa pro cínštinu nevýstižná a nedostacující. Naše pojetí kladoucí důraz na strukturu slabiky považujeme za jeden z hlavních přínosů práce.